

S. Sayısı : 187

Kânunuevvel 1934 : şubat 1935 aylarına aid üç aylık raporun sunulduğuna deir Divanı muhasebat riyaseti tezkeresi ve Divanı muhasebat encümeni mazbatası (3/109)

T. C.

Divanı Muhasebat

U. 71159

H. 1123

19-V-1935

Büyük Millet Meclisi Yüksek Reisliğine

Divanı muhasebatın kânunuevvel - 934 - şubat 935 aylarına aid üç aylık raporunun muhasebei umumiye kanununun 76 ncı maddesi mucibince iki maddeden ibaret olarak ayrıca üç leffile birlikte sunulduğu derin saygılarımla bildiririm.

D. M. Reisi
S. Oran

DİVANİ MUHASEBATIN MÜTALAAASI

Divanı muhasebat encümeni mazbatası

T. B. M. M.

Di. Mu. Encümeni

11 - VI - 1935

Karar No. 11

Esas No. 3/109

Yüksek Reisliğe

Divanı muhasebat reisliğinden Yüksek Meclise sunulup tetkik edilip bir karara bağlanmak üzere encümenimize verilen 1. kânun 934 - şubat 935 üç aylık raporları encümenimizce okunup her fıkrâ hakkındaki kararlar karşılığında yazılarak Umumi Heyetin tasvibine arz edilmek üzere Yüksek Reislığe sunulmuştur:

1 -- Zimmetine para geçirmekten suçlu Sivrihisar iera memurunun hesaplarını gözden geçirilmesi için müstantik Bahann naipliği altında bank memuru Ekrem, muhasebeî hususiye memuru Hilmi, Noter Talât ve malmüdüdü Ahmedin ehli vukuf seçilmesine ve kâtibliğine de zabıt kâtibi Talâtın geçirilmesine ve her toplantı için kendilerine birer buçuk lira verilmesine mahkemece karar verilmiş ve bu karara dayanılarak toplantıda bulunanlara ücret verildiği görülmüş ise de ceza usulü muhakemeleri kanunu mucibince hükme esas olmak üzere ikame edilen bilûmun delillerin gözden geçirilmesi hâkimlerin vezifei esasiyesinden olup göreceği lüzum üzerine tetkikini ehli vukufa tevdi ettiği her hangi bir işi sözü geçen kanunun 71 inci maddesine göre kendisi idare etmesi muktazi olmasına ve müstantik Bahann istintak hâkimi ve Talâtın bu komisyonun yazırlığını yapması asıl vazifesinden bulunmasına göre bu iki kişiye celse ücreti verilmesi 1452 sayılı teadül kanununun 15 inci maddesi hükmüne uygun düşmeyeceğinden her birine verilmiş olan 1962 şer kuruştan 3924 kuruşu kabul ve vize edilmemiştir.

1 -- Ceza usulü muhakemeleri kanunu mucibince hükme esas olmak üzere gösterilen bütün defillerin gözden geçirilmesi hâkimlerin vazifei asliyesinden olmasına ve hâkimlerin göreceği lüzum üzerine ehli vukufa tevdi edebilecekleri işleri kendilerinin idare etmeleri de yine bu kanun ik tzasından bulunmasına mebnî zimmetine para geçirmekten suçlu Sivrihisar iera memurunun hesaplarını tetkik etmiş olan heyet arasında istintak hâkimi olan müstantik ile bu heyetlerin yazırlığını yapması vazifei asliyesinden olan zabıt kâtibine celse itibarile ücret verilmesi 1452 sayılı teadül kanununun 15 nei maddesine uygun olmadığından bunların kabul ve vize edilmesine yolunda Divanı muhasebatea yapılan muamelele muvafık görülmüştür.

2 -- İran Şahınşahının karşılama ve geçirilmesine memur edilentere gidişleri esnasında İran sınırı içinde Makûya kadar gitmeleri dolayısıyla dönüşte Makûdan Ankaraya kadar, Hariciye memurlarından dışarıdan merkeze gelenler gibi, Hariciye haretrah kanununa göre ve Hariciye memuru olmayan bir zabite de o memurlar gibi yol masrafı ve yedi misil üzerinden yevmiye verildiği Hariciye bakanlığı muhasebesinden vize için divana gönderilen evrakın tetkikinden anlaşılmış

2 -- Yabancı misafirlere arkadaşlık eden memurlara misafirlerle beraber buldukları mükketçe beraberli kararnamesinin 17 nei maddesi hükmünün ve misafirlerden ayrılıb memuriyet mevkilerine dönüşlerinde de memleket hududları haricinde geçirecekleri günler için 341 senesi muvazeneî umumiye kanununun 37 nei maddesi hükmünün ve memleket hududları dahilindeki seyahatleri içinde de doğrudan doğruya mülkiye haretrah kararnamesinin umumi hü-

ve bu ağırlama sınırlarımız içinde yapılabileceği-
ne göre sınır dışına çıkmasının niye müstenid
olduğu ve mülkiye hareirah kararnamesinin 17 n-
ci maddesine göre eenebi zevat ve konuklara ar-
kadaş edilen memurlar gibi hareirah tahakkuk
ettirilmeyerek Hariciye hareirah kanunu hüküm-
lerinin yürütülmesi sebebi sorularak buna seya-
hatin sınır dışarısına kadar uzatılmasının Şahin-
şahın gösterdiği istek ve arzudan ileri geldiği ve
kendilerinin Makûdan itibaren Şahinşahın refa-
katinden ayrılmalari dolayisile hariçten gelenler
gibi hareirah tahakkuk ettirildiği cevabi verilmiş
ve eenebi konuklara arkadaş edilen memurlara
nasıl hareirah verileceği mülkiye hareirah karar-
namesinin 17 nei maddesinde gösterilmiş olub
gerek konukların arkadaşlığında buldukları
zaman ve gerek ayrıldıktan sonra bu kararname-
nin umumî hükümlerine göre hareiraha hak ka-
zanabileceklerinden Türkiye sınırları içinde geçen
yolculuk için Hariciye hareirah kanununa göre
hareirah verilmesi doğru görülmeyerek ita emir-
leri vize edilmeksizin iade edilmişti. Bunun üze-
rine Hariciye bakanlığından alınan tezkerede gün-
delik ve yol paraları konukları karşılanmağa gi-
derken ve uğurladıktan sonra dönüşlerine aid olub
konukla buldukları müddetçe tahakkukatta
gündelik ve yol parası namı altında kabul edil-
miş bir masraf mevud olmadığından hareirah
kararnamesinin 17 nei maddesi hükmü tamamen
tatbik edilmiş ve gidiş gündelikleriyle
yol paralarının kabulü tabii bulunmuş olduğu
ve zatî mesele seyahatin icabatı olarak
eenebi bir memleket arazisine girildiği takdirde
gündeliğin ne şekilde hesap edilmesi keyfiyetin-
den ibaret olması ve Makûya gitmeleri itibarile
kendilerine hariç yevmiyesi verilmesinden kanunî
bir aykırılık görülmediği bildirilmiş ise de bunların
vaziyeti muvakkat memuriyetle memaliki eenebi-
yeye izam şeklinde olmayıp mülkiye hareirah
kararnamesinin 17 inci maddesi hükmüne tev-
fikan konuğa refakat için Türkiye hududune
kadar azimet ve oradan avdet etmek olup azi-
mette Şahinşah tarafından gösterilen arzuya
mebni huduttan Makûya kadar dahi refakat va-
zifesini ifa etmiş ise ler de bu vaziyet refakat
keyfiyetinden başka bir mahiyet arzetyeceği
mamafih eenebi memleketlerde vazifeten seyahat-
lerde memleket dahili yevmiyesinden farklı ola-
rak yevmiye verilmesi esassı 1341 senesi muva-
zenei umumiye kanununun 37 inci maddesi ve

kümlerinin tatbiki lâzımgüleceği cihetle İran
Şahinşahını karşılama ve geçirmeğe memur edi-
lenlere verilen yevmiyeler hakkında Divanı mu-
hasebatca ihtiyar olunduğu bu fıkrada yazılı su-
reti muamele muvafık görülmüştür.

Di. Mu. En. Reisi	M. M.	Kâ.
Niğde	Trabzon	Yozgad
<i>Faik Soylu</i>	<i>Mitat Aydın</i>	
Aza	Aza	Aza
Çankırı	Çorum	İstanbul
<i>R. Ünür</i>	<i>N. R. Yıldırım</i>	<i>H. Gürsoy</i>
Aza	Aza	Aza
Kastamonu	Kayseri	Kırşehir
<i>Nuri Tamaç</i>	<i>Ferruh Güpgüb</i>	<i>H. Börekçi</i>
Aza	Aza	Aza
Konya	Mardin	Muğla
<i>M. Halid Üner</i>	<i>Hilmi Çoruk</i>	<i>Hüsnü K.</i>

hariciye hareirah kanunile kabul edilmiş olduğundan Makûdan dönüşlerinde oradan hududa kadar adı geçen 1341 senesi muvazene kanununun 37 inci maddesi ahkâmına tevfikan kendilerine mülkî hareirah kararnameğine tevfikan verilmesi lâzmgelen seyahat yevmiyesinin ledelhace yedi misline tezyidi mümkün bulunduğu ve ancak hudutdan Ankaraya kadar ki seyahat memleket hududları dahilinde vukubulduğundan 13 - VII - 1932 gülemeğ ve 13118 sayılı İera Vekilleri Heyeti kararma istinaden alelade seyahat yevmiyesine istihkak kesbettireceği eihetle ita emirleri yine vize edilmemiştir.

